

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
УПРАВНИ СУД
2 У. 95/16
Дана 15.06.2017. године
БЕОГРАД

Управни суд, у већу састављеном од судија: Стева Ђурановића, председника већа, мр Весне Чогурић и Гордане Гајић Салзбергер, чланова већа, са судским саветником Маја Панић, записничарем, решавајући по тужби тужиоца Предузећа за телекомуникације “Телеком Србија” а.д., Београд, Таковска број 2, против туженог Повереник за информације од јавног значаја и заштиту података о личности Републике Србије, Београд, Булевар краља Александра број 15, ради поништаја решења број 07-00-02363/2014-03 од 02.12.2015. године, у предмету добијања информација од јавног значаја, дана 15.06.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

- I** Поступак **СЕ ОБУСТАВЉА.**
II **ОДБИЈА СЕ** захтев тужиоца, за накнаду трошкова управног спора.

Образложење

Тужилац је дана, 04.01.2016. године, поднео тужбу Управном суду ради поништаја решења Повереника за информације од јавног значаја и заштиту података о личности број 07-00-02363/2014-03 од 02.12.2015. године, којим је у ставу 1. поништена одлука Предузећа за телекомуникације “Телеком Србија” а.д., Београд, садржана у акту број 212903/2-2014 од 26.06.2014. године; ставом 2. оспореног решења наложено је Предузећу за телекомуникације “Телеком Србија” а.д., Београд, да без одлагања, а најкасније у року од пет дана од дана пријема овог решења, обавести из _____ Улица _____ број _____ да ли поседује тражене информације у вези прикључка телефонског броја на адреси Макензијева број 29/14, односно документе у којима су исте садржане и то: уговор о прикључењу корисника телефонских услуга на наведеној адреси, документ из којег се може сазнати стање телефонског рачуна са извештајима о уплатама извршеним од почетка 2010. године до 23.06.2014. године и решење или потврду о одјави телефонског прикључка са адресе Макензијава број 29/14, те да му уколико наведене документе поседује, у истом року достави копије истих, с тим што ће пре достављања, у копијама докумената заштитити и учинити недоступним имена и презимена и остале личне податке претплатника осим имена службених лица, садржане у наведеним документима и исте учинити недоступним; ставом 3. оспореног решења одређено је да ће о извршењу решења из става 2. Предузеће за телекомуникације “Телеком Србија” а.д.,

Београд, обавестити Повереника у року од седам дана од дана пријема овог решења. Предложио је да суд тужбу уважи, поништи оспорено решење и вредмет врати на поновни поступак. Трошкове поступка је тражио али их није определио.

Тужени је у одговору на тужбу од 03.02.2016. године оспорио активну легитимацију тужиоца за вођење и покретање управног спора у овој правној ствари. Навео је да се у другостепеном управном поступку у коме је донет оспорени управни акт није решавало о правима и обавезама тужиоца, нити је оспореним актом повређено неко његово право или на закону засновани интерес, већ се одлучивало о остваривању права на приступ информацијама од јавног значаја по захтеву који је поднет Предузећу за телекомуникације “Телеком Србија” а.д. у Београду у складу са Законом о слободном приступу информацијама од јавног значаја. Истакао је да су неосновани наводи тужиоца да се на Предузеће за телекомуникације “Телеком Србија” а.д., Београд не примењује Закон о слободном приступу информацијама од јавног значаја јер исто није орган власти, пошто је његов оснивач ПТТ “Србиј”, а не државни орган. Предложио је да суд тужбу одбаци као поднету од стране неовлашћеног лица или одбије као неосновану.

Тужилац је поднеском примљеним у суд, дана 26.05.2017. године обавестио суд да повлачи тужбу у овој правној ствари. Предложио је да суд обавезе туженог да надокнади тужиоцу трошкове управног спора.

Одредбом члана 32. став 1. Закона о управним споровима (“Службени гласник РС”, број 111/09) је прописано да тужилац може одустати од тужбе све до доношења одлуке. Одредбом става 2. истог члана је прописано да у случају одустања тужиоца од тужбе судија појединац или веће суда решењем обуставља поступак.

Са свих изнетих разлога, Управни суд је применом одредбе члана 32. став 2. Закона о управним споровима, одлучио као у ставу I диспозитива решења.

Одлучујући о захтеву тужиоца за накнаду трошкова поступка, Управни суд је применом одредби члана 66. и 67. Закона о управним споровима, у вези са одредбама члана 150, 153. и 163 став 1. и 2. Закона о парничном поступку (“Службени гласник РС”, бр. 72/11... 55/14), на чију сходну примену упућује одредба члана 74. Закона о управним споровима, донео одлуку као у ставу II диспозитива решења, будући да тужилац, није определио врсту и износ трошкова за које тражи накнаду, а што је био дужан да учини у смислу члана 163. став 2. Закона о парничном поступку.

РЕШЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
Дана 15.06.2017. године, 2 У. 95/16

Записничар
Маја Панић,с.р.

Председник већа – судија
Стево Ђурановић,с.р.

За тачност отправка
управитељ писарнице
Дејан Ђурић

AJ